

РЕШЕНИЕ

№ 4473

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12377** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Д. М. Й. срещу Заповед № 3384з-684/20.11.2020 г., издадена от началника на 09 РУ-СДВР, с която му е отказано продължаване на срока на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, немотивирана и издадена при допуснато съществено процесуално нарушение. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът – началникът на 09 РУ-СДВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. В., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Д. Й. е подал Заявление с УРИ 426600-2875/28.10.2020 г. за подновяване срока на валидност на издаденото му разрешение за носене, съхранение и употреба на

огнестрелно оръжие пистолет „М.“, кал. 9x18 мм с № ИМ251654 с цел самоотбрана. Извършена е проверка, за резултатите от която е изготвена Докладна записка УРИ 3384з-36903/05.11.2020 г. В докладната записка е посочено, че изложените основания за продължаване на срока на издаденото разрешение не оправдават нуждата от съхранение, носене и употреба на посоченото по-горе огнестрелно оръжие за самоотбрана, тъй като липсват данни за съществуваща реална заплаха за живота, здравето и имуществото му към момента на подаване на заявлението.

Издадена е Заповед № 3384з-684/20.11.2020 г., издадена от началника на 09 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е отказано продължаване на срока на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

В съдебно заседание е разпитан като свидетел И. С. В., от чийто показания се установяват обстоятелствата при които живее жалбоподателят, условията и опасностите в селото, както и нуждата от самоотбрана и самоотбрана.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, а именно началника на 09 РУ при СДВР. По делото е представена Заповед № 513з-15129/06.11.2020 г. на директора на СДВР, с която А. А. е определен за заместник на началника на 09 РУ-СДВР, считано от 10.11.2020 до 24.11.2020 г., включително.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Същата съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за нейното издаване.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Необосновано е твърдението в жалбата, че в заповедта не е посочено пред кой орган може да се обжалва и пред кой съд, което е съществено процесуално нарушение. Видно от заповедта, в нея е посочено, че подлежи на обжалване по реда на АПК, т. е. пред Административния съд. Посочен е и срокът за обжалване – 14-дневен срок от датата на връчване или на получаване на съобщението. Следва да се има предвид, че непосочването на органа, пред който подлежи на обжалване издадения индивидуален административен акт, не е съществено процесуално нарушение, а касае изпълнението на изискванията за форма на акта по чл. 59, ал. 2 от АПК.

Предвид приобщените по делото доказателства, съдът счита, че жалбоподателят не е преодолял отрицателната предпоставка, визирана в разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от Закона, т.е. не е доказал наличието на основателна причина, която по несъмнен начин да обоснове издаването на разрешение за лично оръжие. Съгласно посочената разпоредба разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Изложените от лицето съображения за необходимост от самоотбрана, поради живеещи в съседство роми и често случващи се кражби и набези от тяхна страна, са недостатъчни, за да се установи по категоричен начин, че е налице реална заплаха за

живота, здравето и имуществото на жалбоподателя или на неговото семейство. От свидетелските показания не се установяват нови факти, които са различни от установените в хода на административното производство. Не е налице потенциална опасност, доколкото не се установява наличие на действия на трети лица, насочени пряко или косвено към жалбоподателя или семейството му, които биха обосנוвали с висока степен на вероятност извършване на посегателство. Нещо повече. Заплаха от действия с такъв характер съществува за всеки един гражданин на страната, поради което и едно разширително тълкуване на необходимостта от огнестрелно оръжие, свързано с предотвратяване на едно бъдещо несигурно събитие би довело до издаване на разрешение на всяко едно лице, което от своя страна би обезсмислило необходимостта от въведените ограничителен критерий в закона, за установяване основателност на искане за издаване на разрешение.

С оглед изложеното и приобщените към делото доказателства, правилно административният орган е приел, че жалбоподателят не е доказал необходимостта от носене и употреба на огнестрелно оръжие, поради което правилен се явява постановения отказ, обжалван в настоящото производство.

Отказът за издаване на разрешение за дейности с ОБВВПИ на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ на Началника на 09 Районно управление при СДВР е законосъобразен - същият е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон и е в съответствие с целта на закона. Оспореният акт отговаря на целта на закона и на особения характер на уредените от него обществени отношения, а именно осъществяване на контрол върху дейностите, свързани с огнестрелни оръжия.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция на ответника за присъждане на направените по делото разноски, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски в размер на 100 /сто/ лева определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за плащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. М. Й. срещу Заповед № 3384з-684/20.11.2020 г., издадена от началника на 09 РУ-СДВР, с която му е отказано продължаване на срока на издаденото разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА Д. М. Й. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, оф. 1, да заплати на 09 РУ - СДВР сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

